

OB DNEVU
BORCA

Ključ živi!

V petek 4. julija so se zopet zbrali številni borci Dolomitskega odreda in drugih partizanskih enot na Ključu, da skupno z domačini in mladino Dobrove in še posebno Brezij ter številnimi gosti praznujejo svoj praznik. Toda ni šlo zgolj za srečanje in proslavljanje, priča smo bili lahko doživljanju, ki vzbudi radost in ponos slehernemu obiskovalcu. V prijetnem domu na Ključu (lani ob tem prazniku je bila slovesna otvoritev) je Rado Pehaček odprl muzejsko ali bolje povedano spominsko sobo. Na zanimiv in zelo neposreden način je v sliki in besedi prikazana hrabra in plemenita borbena pot Dolomitskega odreda in organiziranega odpora domači-

NASA KOMUNA

glasilo ok szdl ljubljana vič-rudnik

leto XVI
številka 13
15. julij 1980

izhaja
štirinajstdnevno

V Logarjevem grabnu je govoril Peter Vrhunc

Spominsko obeležje pa je odkril tamkajšnji prvoborec Jože Zevnik

nov proti sovražniku in domačim izdajalcem.

Vsak obiskovalec doma – naj zapišemo da teh sploh ni malo, med njimi pa v prvi vrsti prednjačijo mladi – se bo lahko torej tako rekoč na kraju samem v gozdni tišini in ob šelestenju dreves seznanil z delčkom naše polpretekle zgodovine. Do sedaj je za obiskovica – ne domačina, na Ključ peljala pravzaprav le ena pot tista takoj za vasico Brezje, ki je bila tudi označena s kačipotom. Odslej bo lahko marsikateri obiskovalec prelepih Polhograjskih Dolomitov brez muje dosegel Ključ še po drugih, morda lepših in zanimivejših poteh. Mladina in pionirji dolomitskih šol so si namreč že pred časom zadali nalogo, da označijo dostope iz smeri Horjula (preko Prošce), iz Polhovega Gradca (1 pot preko Dolenje vasi, druga preko Belce in Babne gore) ter iz Dobrove (smer Skodlar, Bezenica). Poleg označitve so hkrati poti tudi trasirali. Vsekakor velja poudariti, da so svojo nalogo, eno izmed številnih, ki jih izvršujejo v okviru programa ohranjanja in čuvanja vrednot NOB in njegovih tradicij, dostojno, požrtvovalno in uspešno opravili!

Pomnik v Logarjevem grabnu

Pod pokroviteljstvom ZZB NOV Velike Lašče in ob sodelovanju lovske družine Velike Lašče je bilo 4. julija odkrito spominsko obeležje v spomin žene – junakinje Angele Škulj iz Brankovega, katero so podivjani domači belogardisti 28. julija 1942 zverinsko ubili, nato pa vrgli v to brezno, da bi za njo izginila vsaka sled njihovega nečloveškega ravnanja.

»Tudi ta spomenik je kot mnogi drugi, ki smo jih odkrili neizpodbiten dokaz, kako globoko brazdo spominov je zapustila vsemu našemu narodu borba za svobodo. Nemogoče je oceniti moralno pa tudi revolucionarno vrednost teh spomenikov, postali so srce naših vasi in mest. Njihova granitna pesem odmeva kakor grom od naših svobodnih gozdov in gora in se razliva širom naše domovine.

Veliko laško področje, posebno pa Karlovska dolina od Kaplanovega do Lužarjev je že v predvojnem obdobju po zaslugi nekaterih komunistov in zavednih delavcev bila neposredno politično usmerjena in se je po pozivu KPJ na oborožen upor proti okupatorju takoj masovno odzvala. Ves teror okupatorja in domačih izdajalcev od belogardistov do Črne roke ni mogel uničiti narodnoosvobodilnega gibanja, ki se je kljub velikim človeškim in materialnim žrtvam vedno bolj krepilo do končne zmage,« je dejal slavnostni govornik predsednik OK SZDL Peter Vrhunc.

Ob dnevu vstaje
slovenskega naroda – 22.
juliju

iskreno čestitajo
skupščina
in družbenopolitične
organizacije občine Ljubljana Vič-Ru-
dnik
uredništvo Naše komune

Počitnice so tu. In z njimi
veselje najmlajših! Le, da je ob
letošnjem muhastem vremenu
tovrstnih prizorov manj.

Bralci!

Naslednja številka našega glasila bo izšla predvidoma v prvih dneh septembra!

Uredništvo

ZAKAJ TAKO?

Včasih tudi dva koraka nazaj!

Mislím, da je preteklo nekaj več kot dobro polovico leta, kar smo vam, spoštovani občani, prav tu, torej prav na tem mestu namenjali nekaj besedi o tem kakšni smo, kadar preizkušamo svojo in našo skupno družbeno zavest.

Takrat pravzaprav nismo niti za hippec pomislili, da bomo naša razmišljanja kaj kmalu nadaljevali. Toda, potrebno je! Pa ne zaradi tega, da bi si pripisovali nekakšne zveličane ugotovitve, ki jih sleherni izmed nas danes še kako dobro pozna, niti ne zato da bi ta uvodnik, ki hkrati predstavlja tudi počitniška razmišljanja, »polnili« z nekakšnim razsojevanjem.

V tem času je v nas ne dvomno že nekakšna brezskrbnost, saj smo odšli oz. odhajamo na letni zasluženi dopust. Kar precej vsakodnevnega bremena si skušamo zvaliti z ramen! Svoje misli in dejanja torej namenjamo radoživim doživljanjem in opravičilo. Prav je tako!

A vendarle, del svojih odločitev in razsojanj, tistih čisto vsakodnevnih, ki se jih tudi v počitniškem času ne odre-kamo, pa le trezno pretehtajmo! Zopet je beseda o preskrbi! Celotna družbena skupnost se že dalj časa srečuje z nekaterimi težavami v oskrbi potrošnikov z vrsto dnevno potrebnih artiklov. Nestalnosti v preskrbi botruje v določeni meri primanjkljaj v zunajetrogovinski bilanci, delno tudi prepočasno oblikovanje cen posameznih izdelkov in pa seveda tudi splošno znane posledice energetske krize. Izdelkov kot so pralni prašek in kava resda primanjkuje, težave so tudi v preskrbi z gorivi (naftni derivati!), vendar se problematika v zvezi s pomanjkanjem le-teh že razrešuje.

Prav brez potrebe pa zopet prilivamo olje na ogenj teh problemov še sami! Pa ne vsi! Ob prvih izpraznjenih polnicah v trgovinah so si nekateri kar krepko zasukali rokave in pokupili domala vse, kar so »potrebovali«. Nakopičili so si kar lepe zaloge praška, kurilnega olja, sladkorja, jedilnega olja pa morda še česa takega »kar bo kmalu zmanjkalo!«

Te zaloge presejajo njihovo večkratno letno potrošnjo! In te zaloge najbrže v celoti ne bodo uporabljive.

S tem so torej občutne težave v preskrbi še močnejše porušili. Upravičeno se lahko ponovno sprašujemo, kje je njihova družbena zavest, samozaslišno obnašanje, človeška solidarnost! Osebnostni standard danes ni majhen, pa vendarle za takšne zaloge marsikdo teško odšteje prihranke iz družinskega proračuna, dalje, ali takšen »zalogaš« pravzaprav sploh razmišlja kakšne probleme in težave s tem nakopljje svojemu tovarišu, družbi! Ali se res ne more obvladati pred najmanjšim problemom! To namreč dokazuje, kako klavrna je njegova osveščenost in najbrže si ni težko zamišljati, da ob težje razrešljivih vprašanjih takšen občan kaj hitro izgublja glavo. Tako »raztresena glava« pa nam kaj slabo pomaga pri razreševanju skupnih problemov v naši družbi, če ne celo škoduje!

Vsaka prizadevanja za boljši razvoj zahtevajo žrtvovanja, odrekanja in včasih je za korak naprej v razvoju, potrebno stopiti tudi dva koraka nazaj! Malce več discipline, dosti strpnosti, tovariške človečnosti, nekoliko odrekanj, več varčevanja in racionalnejše potrošnje je ob boljšem delu v tem času potrebno vsem nam!

Živimo in ustvarjamo v družbi, ki ji tovrstne vrednote nikoli niso bile nepoznane in katere smo si vedno znali priboriti s skupnimi močmi!

JANJA DOMITROVIČ